

af erlagt skat, har den skattepligtige krav på renter, 5 pct. p. a., af det skattebeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetalingen. Sker godtgørelse i form af afkorting i det skattebeløb, der skal erlægges ved førstkommende opkrævning, beregnes renterne for tiden til sidste rettidige betalingsdag ved denne opkrævning.“

§ 7.

§ 5, stk. 3, i lov nr. 31 af 15. februar 1957 om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter affattes således:

„Stk. 3. En ejendom, der i skatteåret 1956-57 har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld i henhold til lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, er — så længe denne skattefritagelse er gældende — fritaget for så stort et beløb af den fikserede kommunale ejendomsskyld, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen i henhold til byggestøttelovgivningen og bestemmelsen i § 1,

stk. 2, litra b) og c), i lov nr. 166 af 24. maj 1955 ikke skulle erlægges i skatteåret 1956-57.“

§ 8.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1959. Fastsættelse af grundskyldpromiller i henhold til §§ 2 og 3 sker første gang med virkning for skatteårene 1959-60—1962-63.

Stk. 2. De amtskommunale ejendomsskatter for tiden 1. januar—31. marts 1959 bortfalder.

Stk. 3. Med virkning fra og med skatteåret 1959-60 ophæves lov nr. 166 af 24. maj 1955 om forøgelse af den kommunale ejendomsbeskatning i købstæderne m. v. De beløb, der i henhold til nævnte lovs § 3 for skatteårene 1956-57—1958-59 er henlagt til en særlig fond, overføres pr. 1. april 1959 til kommunens kapitalfond. De til tillægspromillerne svarende andele af grundskylden og den fikserede kommunale ejendomsskyld indgår fra og med skatteåret 1959-60 i kommunens kasse som ordinære kommunale ejendomsskatter.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved nærværende forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter foreslås der gennemført *dels* visse ændringer i beskatningsreglerne, der har sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen, *dels* visse andre ændringer, der ikke har noget at gøre med dette forslag og er af mere teknisk karakter.

I. Ændringer med tilknytning til den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld.

Som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld er det tanken fremtidig at frigive de tillægsejendomsskatter, der i henhold til lov nr. 166 af 24. maj 1955 opkræves i købstæderne og i hver kommune henlægges til en særlig fond til imødegåelse af kommunens tab på garanti for statslån i henhold til byggestøttelovgivningen. I overensstemmelse hermed foreslås det, at 1955-loven ophæves (forslagets § 8, stk. 3), således at tillægsgrundskylden i købstæderne fremtidig indgår i den ordinære grund-

skyld (forslagets § 3) på samme måde, som tillægsejendomsskylden i købstæderne indgår i den fikserede kommunale ejendomsskyld, jfr. lov nr. 31 af 15. februar 1957. Tillægsejendomsskaternes provenu vil som følge heraf fra og med skatteåret 1959-60 indgå i kommunens kasse som ordinære kommunale ejendomsskatter.

Samtidig foreslås de hidtil for købstadkommunerne gældende begrænsninger i adgangen til at udskrive grundskyld ophævet (forslagets § 3). Disse begrænsninger har hidtil haft meget ringe betydning, idet de promiller, hvormed ordinær grundskyld i langt de fleste bykommuner hidtil har været opkrævet, ligger endog langt under det tilladte maksimum. Købstæderne vil i øvrigt herved på dette punkt blive sidestillet med Københavns og Frederiksberg kommuner, for hvilke maksimumsgrænsen for grundskyldpromillen blev ophævet ved lov nr. 361 af 22. december 1954.

Endvidere er det i §§ 2 og 3 foreslået, at bykommunernes adgang til at nedsætte grundskyldpromillen bortfalder. En sådan minimumsgrænse for grundskyldpromillen vil være nødvendig for at